

KINO

November v »Mojci« in »Šiški«

Spet nekaj za vse ...

Otroci (pa vsi tisti, ki so kljub svojim letom še vedno pomalem otroci!) bodo v novembru spremljali dogodivščine v ameriškem barvnem biografsko-pravljicnem filmu CUDEZNI SVET BRATOV GRIMM po sloviti knjigi (imamo jo tudi v slovenščini!) Hermanna Gerstnerja »Bratje Grimm« in v režiji Henryja Levina. Film je resda nastal že leta 1962 in je naslednje leto prejel slavnega »oskarja« za najboljše kostume. Igrajo pa v tem filmu: Laurence Harvey (Wilhelma Grimma), Karl Boehm (Jakoba Grimma), Claire Bloom (Dorothea Grimm) in drugi znani igralci. Film je podnaslovljen v slovenščini! Za kratek čas se bosta na MOJCINO platno naselila TOM IN JERRY — NAJBOLJŠA SOVRAŽNIKA in s svojimi vragolijami zabavala staro in mlado med mladimi. Za njima je na vrsti film pustolovščin, in sicer OLIVER TWIST, ime, ki ga poznamo vsi ljubitelji dobre mladinske literature.

V kinu SIŠKA pa se obiskovalcem obetajo povsem druge zgodbe. Najprej bo na vrsti ameriški vojni film VELIKA PRVA DIVIZIJA (The Big Red One) režiserja Samuela Fullerja z Lee Marvinom v glavni vlogi. Naslov filma se nanaša na 1. ameriško pehotno divizijo, ki se je proslavila v drugi svetovni vojni, in sicer od izkrcavanja 1942 v severni Afriki preko bitk na Siciliji in v Normandiji pa vse do osvoboditve koncentracijskega taborišča na Češkem leta 1945.

MISTER BOO je — ne boste verjeli! — hongkonški film, a je predvsem komedija in ima kaj malo opraviti s kung-fujem in karatejem, dasi se tudi tem efektom ne izogne. To je komedija o dveh detektivih, ki si marsikaj izmislita, da bi le obdržala svojo službo in položaj. Režiser in nosilec naslovne vloge je Michael Hui, ki ima za seboj vrsto znanih akcijskih filmov.

Angleški film POBESNELI MAKS nas »zapelje« nekaj let v prihodnost. Nočni jezdec, psihopatski vodja bande na motorjih, je mrtev: nesreča ob policijskem zasledovanju. Banda se odloči za maščevanje. In v tem ritmu se film nadaljuje. Režija: George Miller. Ze zdaj povejmo, da film najbrž ne bo primeren za otroke, pa tudi za rahlo živčne ne!

»ZAKAJ RAVNO MENI...?« pa je italijanski film režiserja Michaela Lupa, glavna vloga: Bud Spencer. Spet nekaj za vas!

tribuna
20 LET

tribuna 14

In memoriam

Mnogo prežgoda nam je smrt izrgala Rudija KOSMAČA — velikega dramskega igralca in mojstra umetniške besede — šišenskega občana. Kdo ne pozna njegovega dela in imena? Povsod je zvenela njegova čista slovenska beseda, v Slovenskem narodnem gledališču, televiziji, radiu, filmu in na številnih prireditvah. Nikoli ni odklonil sodelovanja, vedno se je z veseljem odzval najrazličnejšim vabilom, tako v delovnih organizacijah in drugih družbenih prireditvah na vsem slovenskem prostoru. Njegov zadnji javni nastop je bil ravno v naši občini — na proslavi 40-letnice požiga prve slovenske vasi — Rašice.

Rudi Kosmač je bil širok in velik v svojem delu. Poleg dela v Drami je predaval umetniško besedo na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani.

Številne njegove igralske stvaritve so nepozabne. Od Matička v Zupanovi Micki, Kozakovega Kongresa, do Che Guevare in Staromodne komedije in še prav posebno je bil uspešen v interpretacijah v monodramah Lepe Vide in Problem svetega Ožbalta, Z ognjem v ustih, Zalost onkraj sanj. Njegova dela, v katera je vložil vse svoje sile in sposobnosti, so bila nešteto kratkrat nagrajena na različne načine. Pri navdušenju poslušalcev in gledalcev in drugih številnih družbenih priznanj pa je zanje dobil nagrado mesta Ljubljane, nagrado Staneta Severja, Sterijinega pozorja, nagrado Prešerovega sklada, Zlate rože v Novi Gorici in najvišje jugoslovansko priznanje v letošnjem letu — malih odrov v Sarajevu — Zlati venec.

Poleg tega pa še vrsto drugih priznanj, tako doma kot v inozemstvu.

Rudi Kosmač se je rodil na Gorenjskem v vasi Dovje pred 49 leti. Akademijo za igralsko umetnost je končal v Ljubljani že pred 24 leti in vse njegovo življenje je bilo izpolnjeno z enim samim delom: poklicem, ki ga je opravljal, ki ga je imel rad. V njega je vlagal vso svojo ljubezen, ker je bil vseskozi predan igralskemu postanstvu. Njegov žar glasu bo ostal nepozaben, njegova prisotnost pa za nas vse nepogrešljiva. Umrli je na odru, tik pred uprizoritvijo ene izmed velikih igralskih kreacij.

Florian Zavnik

Sinu malega naroda

Sobota 7. novembra. Vas Sora. Slavolok prek ceste: dragi Finžgar, živiš z nami. V hladnem vremenu ob starem župnišču zgrajena množica, da počasti 10 let bivanja in dela v Sori slovenskega pisatelja in župnika Franca Saleškega Finžgarja. Preden je Bratko Kreft, pisatelj prijatelj in podpredsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti odkril doprni kip velikega sina malega naroda, je dejal tudi tole:

»Franc Saleški Finžgar je vedno izpričeval svojo ljudskost, ki nikoli ni bila umetna. Vsajena je bila v njegovo bit, kot pisatelj pa je črpal iz ljudstva, iz katerega je tudi sam izhajal...«

Odkritja spomenika, delo kiparja Bojana Kunaverja in ogleda razstave življenja pisatelja v Sori so se udeležili tudi najvišji predstavniki občine, mesta, društva slovenskih pisateljev, visoki predstavniki verske skupnosti. Predsednik krajevnice konference SZDL Ivan Regoršek je povedal:

»Pisatelj in župnik F. S. Finžgar je v Sori bival in župnikoval 10 let, od 1908. do 1918. leta. Ta doba je bila najplodnejša v Finžgarjevem literarnem ustvarjanju, za svoja dela je snov črpal iz krajevnega okolja. Mi smo že leta 1974 odprli pisateljevo spominsko sobo in si tudi več let prizadevali poimenoovati naše kulturno društvo po Finžgarju. Župnik Lojze Zaplotnik pa je dal pobudo za postavitve spomenika.«

Nemudoma so se v prizadevanja vključili tudi krajan in okoličani krajevnice skupnosti Sora. Skupni jezik so našli prek krajevnice konference SZDL, ki je tokrat resnično pokazala svojo frontno naprednost. Postavljeni spomenik je torej plod volje in sodelovanja ljudi Sore in okoliških vasi združenih v SZDL.

Tudi društva so ljudje prispevali sami, strokovno in aktivno pa se je v pripravo razstave pisateljevega bivanja vključila tudi SAZU.

Občina Šiška je tako ponovno bogatejša za kulturni spomenik. Krajevna skupnost Sora in njeni prebivalci pa so ponovno dokazali, kako so resnično napredno in kulturno središče severozahodnega dela občine. Hkrati pa vprašujemo, kdaj se bodo našla sredstva vsaj za ureditev spominske sobe Valentinu Vodniku skoraj v srcu občine?

Bogomir Šefic

RAZSTAVA V DONITU

V medvoškem Donitu se vrstijo razstave domače obrti